

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. Decembra 2015. godine
Ref. br.:RK870/15

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI71/15

Подносилац

Miftar Ahmetaj

**Zahtev za ocenu ustavnosti rešenja CML. br. 5/2014 Vrhovnog suda
Kosova od 23. decembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snežhana Botusharova, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnoсилац захтева

1. Podnoсилац захтева је г. Miftar Ahmetaj из села Mušnikovo, општина Prizren, кога заступа г. Rexhep Hasani, адвокат из Prizrena.

Osporena odluka

2. Podnositelj zahteva osporava rešenje CML. br. 5/2014 Vrhovnog suda Kosova, koje mu je uručeno 26. januara 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja kojim su, navodno, povređena prava podnosioca garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), na osnovu člana 46. [Zaštita Imovine].
4. Podnositelj je tražio da se njegov identitet ne objavi, ne pružajući nikakvo obrazloženje za ovaj zahtev.

Pravni osnov

5. Član 113.7 Ustava, član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Zakon), i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 26. maja 2015., godine, podnositelj je podneo poštom zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 3. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je odlukom GJR. KI71/15, imenovala sudiju Snežhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeni od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almire Rodrigues i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 21. avgusta 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 21. avgusta 2015. godine, kako bi Sud tačno potvrdio dan kada je podnositelj zahteva primio osporenu odluku, tražio je od Osnovnog suda u Prizrenu kopiju povratnice navedene odluke.
10. Dana 31. avgusta 2015. godine, Sud je primio kopiju tražene povratnice na osnovu koje se potvrđuje da je zahtev podnet Sudu u roku od 4 (četiri) meseca, koji je propisan Zakonom.
11. Dana 14. oktobra 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i preporučilo Sudu da proglaši zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

12. Dana 20. marta 2013. godine, Osnovni sud u Prizrenu je doneo rešenje u slučaju E. br. 529/10, kojim je Pro Credit banku, filijalu u Prizrenu (u daljem tekstu: Banka), odredio kao jedinog ponuđača nepokretnosti koja je bila predmet hipoteke predstavljene kao garancija za kredit koji je uzeo podnositelj zahteva. Ovim rešenjem, prigovori trećih strana, koji tvrde da su suvlasnici ove

nepokretnosti su odbijeni i oni su upućeni da svoja prava ostvare u parničnom postupku.

13. Dana 20. marta 2013. godine (istog dana), Osnovni sud u Prizrenu je doneo zaključak kojim je imenovao Banku kao kupca nepokretnosti koje su bile predmet hipoteke, određujući i cenu za svaku nepokretnost.
14. Dana 20. marta 2013. godine, tokom sprovođenja istog postupka Osnovni sud u Prizrenu je doneo rešenje E. br. 529/2010 na osnovu koga se banchi predaju nepokretnosti prodate na trećoj usmenoj licitaciji. Sve nepokretnosti su upisane u ovom rešenju prema katastarskim podacima dok se, prema rešenju, banchi nakon pravosnažnosti rešenja dozvoljava upis prava na svojinu nad nepokretnostima dodeljenim od strane suda.
15. Protiv ove dve odluke Osnovnog suda podnositelj zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu zbog povrede izvršnog postupka, povrede materijalnog prava i odluke o dodeli nepokretnosti podnosioca banchi, tvrdeći da nepokretnosti dodeljene sudskom odlukom ne pripadaju isključivo podnosiocu zahteva, već su u suvlasništvu sa trećim licem i njegovom suprugom. Dakle, nisu mogle da budu predmet otuđenja.
16. Dana 14. jula 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je doneo rešenje Ca. br. 3875 kojim je u prvom delu odbacio, kao nedozvoljenu, žalbu podnosioca protiv zaključka Osnovnog suda E. br. 529/2010 od 20. marta 2013. godine, dok je u drugom delu odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca izjavljenu na rešenje E. br. 529/10 tog suda, istog datuma i isto je potvrdio.
17. U obrazloženju rešenja, Apelacioni sud je naglasio: "*Protiv zaključka, u skladu sa članom 12.7 pomenutog zakona, nije dozvoljena posebna žalba*", dok je sud ocenio kao pravično pravno stanovište prvostepenog suda kada je uputio suvlasnike da svoja eventualna imovinska prava ostvare u skladu sa Zakonom o parničnom postupku.
18. Dana 27. avgusta 2014. godine, podnositelj zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Kancelariji glavnog državnog tužioca zbog: 1) bitnih povreda izvršnog i parničnog postupka 2) pogrešne primene materijalnog prava.
19. Dana 23. decembra 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je doneo rešenje CML. br. 5/2014 kojim je odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti pokrenut od strane državnog tužioca protiv rešenja Apelacionog i Osnovnog suda u Prizrenu.
20. Vrhovni sud je, između ostalog, istakao: "*Zakonodavac nije prevideo mogućnost podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti vezano za sastav veća*", dok je sastav Sudskog veća bio osnov za pokretanje zahteva od strane državnog tužioca.

Navodi podnosioca

21. Podnositelj zahteva tvrdi da su rešenjem Vrhovnog suda povređena prava garantovana Ustavom, a posebno pravo na svojinu, jer nepokretnost pod

hipotekom nije u potpunosti bila njegova, nije mogla da se otuđi, niti je mogla da bude predmet sudskog izvršenja.

Prihvatljivost zahteva

22. Da bi sudio zahtev podnosioca, Sud prvo treba da oceni da je stranka ispunila uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
23. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

24. Kao što je navedeno, Sud utvrđuje da podnositelj zahteva tvrdi da mu je osporenim rešenjem povređeno pravo na zaštitu imovine (član 46. Ustava), koji glasi:

Član 46 [Zaštita Imovine]

1. Garantuje se pravo na imovinu.

2. Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.

3. Niko se ne može arbitralno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksprorije.

4. O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.

5. Intelektualno pravo je zaštićeno zakonom.

25. Što se tiče navedenog, Sud naglašava da je podnositelj zahteva samo ukazao na povredu ove ustavne odredbe, ali nije pružio nijedan dokaz o načinu i prirodi povrede, o eventualnim okolnostima pod kojima se navodna povreda dogodila i nije objasnio koje su ustavne posledice navodnih povreda.
26. Sud smatra da sam opis ustavnih odredaba i tvrdnja da su one povređene, bez navođenja činjenica o načinu povrede, ne ukazujući na okolnosti, ne precizirajući i potkrepljući važećim činjenicama postupke javnog organa koji su u suprotnosti sa ustavnim normama, nisu dovoljan osnov da se ubedi Sud da je došlo od povrede Ustava ili Evropske konvencije za ljudska prava.
27. U tom smislu i Sud za ljudska prava je u slučaju *S. protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, naglasio: “*Da bi se pozvala na zaštitu iz člana 1 Protokola 1, osoba treba da uživa neko pravo previđeno domaćim zakonom, koje se može*

odnositi na pravo na imovinu“ (podnesak 11716, 1986. godina). Dakle, nije dovoljno samo da se podnese zahtev i tvrdi povreda.

28. Razmatrajući zahtev podnosioca i činjenice iznete u zahtevu, Sud utvrđuje da su u svim fazama sudskog procesa, žalbe podnosioca bile zakonskog karaktera i redovni sudovi su adekvatno odgovorili na ove žalbe. Tvrđnje o povredi ljudskih prava, zaštićene Ustavom, su po prvi put pokrenute pred Ustavnim sudom.
29. Sud u nastavku konstatuje da nije sud utvrđivanja činjenica, ne sudi kao sud četvrtog stepena i jednostavno nije viši sudski stepen. Sud ne sudi da li su redovni sudovi pravično i potpuno utvrdili činjenično stanje ili da li je u ovom slučaju došlo do povrede materijalnog prava u smislu sprovođenja izvršnog postupka.
30. Za Sud su ključna ona pitanja od čijih postojanja zavisi ocena mogućih povreda ustavnih prava, a ne pitanja koja su očigledno zakonske prirode, odnosno činjenice iznete od strane podnosioca zahteva (vidi: *mutatis mutandis*, i.a., *Akdivar protiv Turske*, 16. septembra 1996. godine, R.J.D, 1996-IV, stav 65).
31. Sud ne nalazi činjenice da je došlo do povrede člana 46. Ustava [Zaštita Imovine] ili da je osporeno rešenje pokazatelj očigledne proizvoljnosti (vidi: rešenje Ustavnog suda, slučaj KI128/12 od 12. jula 2013. godine, podnosioca zahteva: *Shaban Hoxha*, u zahtevu za ocenu ustavnosti presude Rev. br. 316/2011 Vrhovnog suda Kosova).
32. Sud ocenjuje i da zahtev za zaštitu identiteta treba da se odbije, jer podnositelj ni jednim argumentom nije potkreplio ovaj zahtev.
33. U ovim okolnostima, Sud utvrđuje da činjenice koje je izneo podnositelj zahteva ni na jedan način ne opravdavaju tvrdnju o povredi ustavnog prava za zaštitu imovine. Stoga, u skladu sa pravilom 36 stav 2 tačka b, zaključuje da zahtev treba da se odbije, kao očigledno neosnovan, i proglaši neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 47. Zakona i pravilima 36 (2) b) i 56 (2) Poslovnika,
14. oktobra 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4
Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

